

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség:
Fősz. 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Kéziratok nem adódnak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 ft. Félévre 2 ft. Negyedévre 1 ft.
Hirdetéseket
a kiadóivalat mérsékelt árjegyzék szerint számít.
Egyes szám ára 3 kr.

Kiadóhivatal:
Weisz Már könyvkereskedése hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők.
Csongrád, Széchenyi utca 30. sz. alatt.
Nyitórét petít sora 30 kr.

Csendes kimulás.

Az aktio reakciót szül, az olyan szent igazság, melyhez semmi kétség nem fér. Minden mozgalmnak meg van a visszahatása. A zajos életet rendszeresen tespedés szokta követni. Aki egész életében egyebet nem tett, mint lármázott, zajgott és rakoncátlanokodott, csendesen, minden zaj nélkül szenderül jobblétre, elfeledve mindenkitől, rokonaitól és barátaitól, még arról is megfeledkezik, hogy valaha létezett, hogy valaha élt.

Igy járt Hock János is, községünk volt országgyűlési képviselője. Volt és nincs. Ha mi, meg nem emlékeznénk róla, hát Csongrád város 20803 polgára és polgárnője közül senki sem kérdezné, hogy hol van, senki sem említené fel még csak nevét sem.

Az egész országban megindultak a képviselő-választási mozgalmak; nincs újságot olvasó ember egy sem, aki egyik vagy másik képviselőjelölt iránt ne érdeklődne. Legtöbbszörre egyik-másikat csak hírből ismeri, de azért mohón lesi a postát, kapva-kapkod a lapok után, a kíváncsiság majd megöli, hogy vajjon rendben van-e az illető jelölt szónája; vajjon van-e kilátása a megválasztásra.

Csodálatos, hogy Hock János választása iránt, itt Csongrádon, hol 4 évig viselte a község képét, senki sem érdeklődik. Azt sem tudják, hogy felépített-e jelöltül, vagy akar-e egyáltalában mandátumot vállalni. Jót állunk érte, hogy ha mi, utánna nem nézünk volna, hát itt senki sem tudná, hogy elárvult községünk, volt arany-szája szent Jánosa, talán épp ebben az órában, a mező-kövesdiekkel akarja azt a bolondot megeselekedtetni, amit 4 évvel ezelőtt megeselekedtetett a csongrádiakkal: t. i. ott a jó mező-kövesdiekkel akarja magát felküldetni a parlamentbe. Ami más szóval annyit jelent, hogy a mező-kövesdi kerület jámbor szavazó polgárait próbálja levenni lábáról csak addig, még a képviselőválasztás napja elmúlik. Hogy azután mi kétértelmű, hogy azután mit csinál ő, vagy mit csinálnak ők, hát ahhoz senkinek semmi hozzászólása, semmi köze nem lesz, még neki, saját magának sem.

Valóban, a mi néhai képviselőnk: Hock János tisztelendő ur mintha képviselő, sehogysem akar egy kerületet egy ciklusnál tovább képviselni. Ez igazán gavalier gondolkodás. Mert egy részt, minek ulla egy kerület nyakán tovább egy ciklusnál: más részt meg, vajjon miért ne adna helyet

másnak; hiszen olyan sokan áhítoznak mandátum után.

Igy tett, a mi volt képviselőnk 10 évvel ezelőtt a szili kerület érdekes szavazó polgáraival és ugyancsak úgy bánt el velünk is. Lejárt a megbízatása, és azután szépen elszeleit, tovább állt, még csak azt sem mondta, jó egészséget kívánok, köszönöm az eddigi barátságokat.

A közvélemény ugyan azt mondja, hogy az már még sem járja, hogy egy képviselő sem be nem számol, sem el nem bucsuzik, sem ebet, sem kutyát nem mond, csak egyszerűen „kőd előttem, köd utánam”, nyomtalanul, szó nélkül eltűnik, mint tündér szép Ilona Argyélus királyfi ölelő karjai közül. De hát mit ad János a közvéleményre? Vajjon miért számolna be? Vajjon mitől adna számot, mikor nem tett semmi olyat, miről számolni kellene. Számoljon az, aki tett valamit, de hát minek számoljon az, aki 4 éven keresztül semmit sem tett mást, mint beszélt sokat, ékesen, ragyogósan, humorosan, keserűen, haragosan, édesen, de sohasem hasznosak és okosan. Már pedig sok beszédnek, sok az alja, beszélni ezüst, de nem beszélni és tenni az aranynál is többet ér.

Pedig hát, mi csongrádiak azt gondoltuk, midőn Hock János ur, mintha

TÁRGYA.

A temetőben.

Írta: Verner Jenő.

A két napos asszony szobájában ült — a kereveten. Előtte fektült egy felbontott levél s erre szegezte borongós tekintetét. To-kintetéből szenvedést lehetett kiolvasni.

Igaz, hogy eperajka néha mosolyra nyílt, de az emberismerő megérthette, tudhatta, hogy ez a hervatag ösznek bágyatag mosolygása. Fehér válát, a mely oly észbolondítóan látszott ki a batist derékből, odátámasztotta a kerevetnek, szőke haját, mely mint a lombos cserje árnyékolja a zöld gyepet, kék szemében pedig könny esőlogott.

És egy ilyen asszony, a kinek fennkölt lelke boldogságot adhat a férfinak, ez egy levélke elolvasása után, a mikor férje ő érette imádkozik, azt mondja: boldogtalan vagyok.

Miként a vízbe fult, a ki görcsösen kapaszkodik a szálmászál után, fátumát kibérülni hiszi ha összegyűri a levelet. Menekülni akar, de nem tud, mert asszonyi becsülete nem engedi.

Ott marad a hinárban, ott lehelet ki lel-

két, ha majdan jön a megváltó halál, ott fog a férfi kebelebe simulni s férjének azt fogja mondani: Isten veled.

És ha bekövetkeznék a tragedia, ha a férfi örülne annak, amikor joga van, ha egy nap szabadulna a beteg anyja agyához, akkor, Istenem, mit is mondhatna egy nő a férjének?

Igy harcol bulelével a szép asszony.

A felbontó gondolat azonban a harag pújjával festi meg.

Istenemre! férjemetek nincs joga erre. Szabadulni akarok, mert érzem, hogy a gyermek csak újabb billancokba verne hozzá. É ezt nem akarom, nem!

Míg a lelki harc folyik, az esthajnal fátyolt borít s megszólal az estharang, vigaszos, békéhintő, buzdító szavával.

Ne így! ne így! — s a nézése kísértetiesen sötét lesz! Félre kell venni azt a harangot, félre! Egy nő kéri ezt, kinek lelke ég a szenvedés tűzén, a ki előtt a sötét boldogtalanság örvénye tátong, a ki előtt a jelen tenger, a melynek hullámai a mind nagyobb pusztulásba sodoródnak.

Sírjon szomorú életemen minden ember, de kacagjon az a férfi, a ki szeretett és meg-rabolt.

Mintha hallucinációi lettek volna a nőnek, végig játszott egy egész drámát s lel-kének evolúziói felmondották a fizikai szolgáltatást: a szép asszony alélva terült el a földön. Egy medvebőr tette meg azt a szívesseget, hogy a patyolat testen semmi sérülés nem esett, egyik karjával a medvebőr becsontos fejét fogta át öntudatlanul az asszony...

Bokor Tivadár szegény, de igen becsületes ügyvéd volt. Közét és szereimét a város híres szépségének, a szép Mátyás Tildának ajánlotta föl.

A kis város pletyka népsége ratifikálta a frívet s azt mondotta: ugyon összeillő pár. Előttém mindég gyanusak az ugynevezett összeillő párok, rendszeren ezek játszik a leg-takarosabb házasságtörési drámákat.

Ez esetben a jól összeillés arra volt értve, hogy az ügyvéd barna, a lány szőke. Mindketten mutatósak. Ellenben kemény szavakkal télték el a stréber fiskálist, a ki oly szegény, mint a templom egere s a kinek mégis gazdag lány kellene. Mátyás századvégi ember volt: neki jobban imponált egy pár száz hold, mint bármilyen kegyérszerző diploma. Favoritja — mint szokta mondani —

jelölt először szerencsétlente szerencsétlen városunkat, hogy nem úgy szokott beköszönteni, mint távozni. Midőn ide, de azelőtt midőn Szilibe beköszöntött, azt lehetett volna gondolni, hogy soha többé eszéágába sem jut elszélelni. A választások alatt annyira összeforrasztotta szívét a nép szívével, hogy azt gondoltuk, inkább gyökerestől együtt szakad ki érző szíve lapos melle üregéből, mint az a nép szívéből elszakadjon.

Akkor mindent megtett a népért. Kikergette az ország összes hivatalnokait. Felforgatta a minisztereket székestől együtt. Ki tüzte a háromszinű zászlót a bécsi szent-István templom tornyára. Le jött-mentezte a szabadelvű választókat, végül még azt is kijelentette, hogy gyűlöli, megveti a keztyűs kezű urakat: mert neki a parasztek közül is csak az kell, akiknek kérges a tenyere.

Természetes, hogy ennyi zajos ígérlet és ilyen remek stílusú beszédek után, városunk t. polgárai csak úgy özönlöttek utána. Az volt a boldog, aki messziről kalapot emelhetett előtte. Hát még az, milyen boldognak érezhette magát, aki szavazatával támogathatta?

Csodálatos, hogy egy év múlva, Hock János ur már senkinek sem kellett. Egy év múlva annyira megunták, hogy a leglelkesebb hívei sem adták volna a világ minden kincséért, ha megszabadíthatták volna becses személyétől Csongrád közönségét. Hányszor megtörtént, hogy azzal a bizonyos somogyi ember féle anekdotával, mivel megkacagattatta a választókat, megbosszantották beszédjei alkalmával. Hányan és hányszor szemére vetették, hogy: „könnyebb hazunnyi, mint kapányi.”

Mint az ország minden választókerületében, úgy itt nálunk is, minden pártnak vannak titkos vagy nyílt követői. Minden párt szeretné, óhajtaná a maga embereit a parlamentbe jut-

tatni. Vannak a szabadelvű-pártnak, a Kossuth-pártnak nyílt követői, sőt még az Ugron- és a néppártnak, no meg a nemzeti-pártnak is vannak hívei, de Hocknak, bármelyik párt árnyalat elvét vallaná is magáénak, követői nincsenek, nem is lennének. Hock János itt, Csongrádon nem kell senkinek.

Amilyen nagy izgalommal, nagy hü-hóval lett 4 évvel ezelőtt megválasztva, amilyen nagy garral és robajjal született meg pártja, épp oly esendően lehelt ki lelkét, épp oly esendően mult ki.

Megvagyunk győződve, hogy akár Mező-Kövesdet, akár az ország bármelyik kerületét teszi lóvá, a mi néhai országgyűlési képviselőnk 5 év múlva épp oly esendően fogja kilehelni lelkét, mint nálunk.

Reeviescat in pace!

Az urna előtt.

Három nap még csak a Csongrád község választóközönsége előtt megnyílik a szavazó urna, hogy kiki egyéni meggyőződésének érvényt szerezve, leadhassa szavazatát arra, kinek jónak látja.

A közelmúlt volt az oktatónk, tőle, a magyar ember ősi szokása szerint: saját karunkon tanultuk meg, hogy a magas politika nem nekünk való. És ez az oka, hogy a nagyhangú kijelentések, a tökély magasztalára emelt hazudozások, csattanós parulák s a kortes eszközök egyéb nemei, nem találhatnak ma termékeny talajra nálunk.

Az eddig lefolyt mozgalmakon áttekintve, erős a hitünk, hogy a jelenlegi képviselőválasztás minden küzdelem nélküli lesz s ha véletlenül, nem is egyhangú, de óriási többséggel nyert győzelemmel emelkedik ki abból a Gajári Ödön neve.

Mert ha tény is az, hogy egyes idealisták nyugtalansága folytán ellentétes mozgalom indult meg, az is bizonyos, hogy az az egy-két-három, mondjuk négy feltűnni óhajtó hangból támadt szél, könnyű játékként török meg a nagy többség, a közérdek

megvédésére tömörült párt egységén s a halva szülött célttévesztetten tér kiindulási pontjára vissza.

Az igazi meggyőződésen nyugvó népakarat erős sáncz, azt ostrom alá fogni balgaság.

Ismeri már jól Csongrád község polgársága azt a célt, melyet az egyesült szabadelvűpárt maga elé kitűzött, mely nem más, mint a közérdek, a közjó előmozdítása. Előre haladott bajaink orvoslását, nyomasztólag ható terheink könnyítését, nagyfontosságon függő kérdéseink ránk nézve jóirányu elintézését honnan várhatnánk máshonnan, mint a magas kormánytól, ki felettünk áll, ki haladásunkat előmozdítja s terheinken könnyíthet, ha akar. A jobblett forrása tehát nem más, mint a kormány; de hát hogy várhatunk volna tőle eddigelő jót, míg vele szemben állunk; ha tőle jót akarunk, kell hogy őt mi is támogassuk.

A szabadelvűség diadalra juttatása nem más, mint a kormány támogatása; akkor tehát, midőn a szabadelvűség eszméjét, vele Gajári Ödön nevét a diadalra vezetjük, eleget teszünk nemcsak az országos, de a helyi politikának is. Mert a Gajári Ödön nevéhez nemcsak a liberális eszmék győzelme, de a kormány támogatása is hozzá van fűzve. Gajári Ödön nemcsak liberális képviselő, hanem a parlamentnek is kiváló tagja, kinek szava döntő befolyással volt már eddig is s lesz a jövőben is nem egy országos fontosságú kérdésben.

A mi helyi ügyeink szintén a kormány elé kerülnek elintézés végett s ha lesz aki mellettünk felemeli szavát s jogos kívánságaink mellett az illetékes minisztert felvilágosítja, bizonyára megindul a miniszter szíve s teljességgel fog a mi óhajunk.

Amidőn tehát a csongrádi szabadelvűpárt zászlajára a Gajári Ödön nevét felírta, a mellett, hogy oly embert kaptunk, aki szívvel-lélekkel híve annak az eszmének, a liberalizmusnak, mely ezt azt országot a nyugati kultúra magasztalára emelte, megtaláltuk azt az egyént is, ki e község bajai ügyeinek támogatója, orvosa lesz.

Ha e község érdekeit igazán a szívünkön viseljük, mi lehetne más most és a jövőben Polgártársak! mint az, hogy eltekintve társadalmi állásunktól, iparos, ur és parasztkaröltve egymást támogatva, nemcsak most, de a jövőben is hassunk oda, hogy többé Csongrád város értelmes közönsége felett a demagogia orgia diadalt ne ülhessenek.

Aki e község polgárai közül át nem volna még hatva a liberalizmus dicső eszméje által, győzzük meg őt, hogy ez az elv, ez az eszme szép és magasztos.

Nem a széthúzás, hanem az összetartásban rejlik az erő, tartsunk össze úgy most, mint a jövőben a liberális eszmék mellett s ha az úgy fog lenni, akkor érvük azt el, hogy erre az elárvult községre jobblét virad.

Bátran, kitartással lobogtassuk fel most azt a zászlót, melyre országgyűlési képviselőnk, a Gajári Ödön neve van írva.
Éljen Gajári Ödön képviselőnk!

UJDONSÁGOK.

— **Értekezlet.** A helybeli szabadelvű-párt ma délelőtt 9 órakor a párt helyiségében (Pannonia szálló) értekezletet tart, melyre pártunk t. tagjait ezuton is tisztelettel meghívjuk:

Tóthy Zoltán volt, a kinek már elment a haja, de nem ment el a nyolczszáz holdja, habár valószínű, hogy az is nagyon menőben volt már.

Eme kilátások között kérte meg az aranyos Tulikát. És Tulika nem ellenkezett. Ismerte apját, úgy is tudta; hogy hiába!

Tóthy nagyon megszerette a szőke szépséget, kinek szemében a tulvilági élet minden gyönyörűségét eltörpülni vélte. S ha csak sejtette volna, hogy a felesége őt nem szereti, nem lett volna tán oly kegyetlen, hogy szereimével kinozza meg az asszonyt.

Az együttélés mennyország ígérő idejében pokorra változott a Tóthy kastély. A lány csókot lehelt a szerelemittas férj neje ajakára, annyi kétségbeesett ránkás vett erőt a nőn. Az irtózat, az epedés, az elhibázott élet démonai sugták fülébe; csak a halált keresd, nincs más keresned!

S két nap után egy szörnyű hír terjedt el, a mely szenvedéseire rátette a tövis koronát: Tivadar golyót röpített agyába. Egy papirlapon ezt hagyta örökségül a kis város-szenzációra éhes közönségének: „Szőke anygal! érted meghalok, hogy boldogságodról álmodjam.”

Nagyon jól emlékszem, hogy tavaly halottak napján láttam őket. Mikor én szerettemnek koporsómat rendezgettem, a közelben láttam, hogy egy férfi kis fiút vezetett magával. A hozzájuk tartozó fekete gyászruhás asszony a keskeny uton nem fért el. Utánuk lépdegélt. Egy sirnál, ha jól tudom Bokor Tivadar sirjánál állapodtak meg.

A kis fiú leült a sirdombra. Az asszony keresztet vetett. És kölyárban furdott szép bánatos arca. A fiú elpityeredve kérdezte, hogy ki van a sir alatt eltemetve.

Egy jó ember, kedves gyermekem! A férj nem vett aktív részt a bánatban. De őt is meghatva feleségének nemes lelke: hát hiszen szép az a humanizmus, de mintha tul lenne most hajtva.

S az őszi szél a rossz sejtés delmesztő érzésével ütötte halántékán. Hidegen fogta meg a fekete ruhás kezét s fölemelte.

Asszonyom, úgy sejttem, az én síromra nem fognak bánatának ily kiadós patakja folyni! Felköttem, hogy ne kompromittáljon. Kévéssen! S roskatag léptekkel ment ki a temetőből a nő, a kis fia biztatta.

— El ne szédülj! Mama!...

— **Személyi hír.** A függetlenségi kör — mint halljuk — Kossuth Ferenczet léptette föl követnek, Kossuth, ha a hírnek igazat lehet adni, holnap Csongrádra érkezik. Bizony rossz szolgálatot tesznek azok Kossuthnak, a kik a mostani körülmények között Csongrádra fűrisztják.

— **Felhívás!** Mint a polgártársaink előtt is tudva van, az országos képviselőválasztás határnapját a központi választmány f. hó 28-ára, azaz szerdán reggel 8 órára tűzte ki. Ennél fogva felhívjuk pártunk választó polgárait, hogy szerdán reggel 7 órára a párt helyiségébe (Pannonia szálló) megjelenjen szíveskedjenek, hogy onnan 8 órára a választás színhelyére mentül tömegesebben felvonulhassunk. Ez annál inkább is szükséges, amennyiben az ellenpárt befogja látni kisebbségét és így Gajári Ödön megválasztása egyhangulag fog megtörténni.

— **Képviselőválasztások a megyében.** A képviselőválasztások a megye választókerületeiben a f. hó 28-án mennek végbe: kivéve Szentest, hol a jövő hó 4-én lesz. Nálunk Gajári Ödön sz. e. p. és Kossuth Ferencz függ. 48-as p. a jelöltek. A tapéi kerületben: Enyedi Lukács sz. e. p. és Asboth Jenő Ugronista. A szegvári kerületben: Illés Jenő sz. e. p. és Helly Ignác függ. p. Tehát pártunknak minden kerületben van jelöltje, csak Szentesen nincs. A szentesi szabadalvú párt ez által csak elhetlenségét mutatja ki, midőn Sima Ferencz Ugronistával szemben ellenjelöltet nem állit, hanem átengedi a tért a szociáldemokrata párti Pfecternek, akiért csak a munkás nép harcol, de mint tudjuk, azok legnagyobb részének nincs szavazati joga.

— **Kitüntetett tanító.** Köztudomású tény, Mészáros Mihály, tanyai iskolai tanító, a helybeli tanítótestület egyik kiváló és munkás tagja, a tanításon kívül foglalkozik a méhészettel, termel kitűnő dinnyéket és ráér még házi szárnyasok tenyésztésével is foglalkozni. A házi szárnyasok országos kiállítására küldött föl Budapestre néhány példány fajludat és csirkét. A kiállítás bíráló bizottsága kiállítási éremmel tüntette ki a derék tanitót.

— **Él-e Hock János?** A Weisz Márk-féle könyvkereskedés falán a következő kortes feliratok olvashatók: „Éljen Gajári Ödön!” Ez alatt vörös krétával: „Éljen Kossuth Ferencz 48-as és függetlenségi párti jelöltünk!” Ezen felírás alatt pedig szintén vörös krétával: „Él-e Hock János?” Hát a kíváncsi kérdezőnek ezennel tudni adjuk, hogy Hock János él és ez idő szerint, Borsod megyében Mező-Kövesden drukkol a mandátumért.

— **Holly István,** a helybeli elemi iskola egyik törekvő fiatal tagja f. hó 21-én a budapesti pedagógiumban a polgári iskola első osztályára kiszabott nyelvtörténeti szakasportból általános jó eredményeivel levizsgázott. A derék tanító sikeréhez szívből szerencsét kívánunk.

— **Ebmarások Szentesen.** A Tisza-parti városban az utóbbi idők alatt az elszaporodott veszett ebek több gyermeket megmártak, kik közül többen a veszettség tünetei alatt iszonyu halált haltak. E mellett a kutyákra valósgos statárium rendeltetett. — Nálunk sem ártana e tekintetben egy kis szigorubb intézkedés, mert — mint a példabeszéd mondja — más kárán tanul az okos.

— **Nines gazdája.** Valamikor a 60-as években egy jótékony nőegylet alakult ná-

lunk. Azonban tagjai nagyobb részben időközben elhalálozván, az összegyűjtött tőke, valami 1000 frt letétbe helyeztetett. Cél szerű volna, ha vagy a főszolgabíró ur. vagy az előjáróság intézkedne az iránt, hogy az egylet még életben lévő tagjai kösgyűlésre egybehivatnának, ahol is egyhangulag kimondanák az egylet fölösztatását. Az egylet vagyonát pedig a helyi egyletek valamelyikének, legzezszerűbb leane az ö n k é n t e s t ű z o l t ó - e g y l e t n e k adományozni.

— **Kuruzslás áldozatai.** Hogy népünk még ma is mily értelmi fokon áll, annak esínalatos bizonyítéka az a két haláleset, mely a javas asszonyok közreműködése folytán a lefolyt héten történt. Bizony Isten csodája, hogy a csongrádi iskoláztatás mellett, mely iskola a pártérdek ádáz karjaiban vergődve, tanit, de az életre nem nevel, — több ilyen szomorú eset gyakrabban nem történik. — Mózes Viktor 15 éves leány és Darida Sándor 10 éves fiugyermek multak ki borzasztó halállal. A fejüket ellepő ótvár eltávolítására gyöngéd kuruzsló kezek légykő-oidatot alkalmaztak, mely vérmérgezést idézett elő s rövid hat óra alatt fehér szemfedőt borított a szerencsétlenekre. A kuruzsló asszonyok a hatóságnál följelentettek.

— **Czigány idilli.** A városháza udvarára már két het óta bekvártélyoztatott cigányhad valósgos idilli életet folytat. Már reggel elkezdik a csatát csak úgy pianon, délben fortissime s este barátságosan összecskolólnak. Mindez ingyen mulattatására a városházán járkeelőnek. F. hó 23-án a karavan királynője férjével szemben féltékenységi indulatokat árult el 14 éves leányára s a belőle kitört furia nem kegyelmezett se embernek, se állatnak, míg végre a községi börtönbe kellett bekebelezni egy kis hústőre. — Igazán nem értjük, miért tartják hetekig őket a város kosztján!

— **Czirkus.** A piacsteren Lódy Ernő czirkusz igazgató a vidék igényeit teljesen kielégítő czirkuszt állított föl. A társulat már tegnap megkezdette előadásait.

— **A székés párosan.** Szepesi Anna korcsmahelyiségében Vetró Mária és Kovács Eszter hajadonok a vendégek beédesgetésére voltak hivatvák; de a keblőket eltöltő gyöngéd érzelem kiterjedt a korcsmárosné megkupergatott 220 forintoskájára. F. hó 18-án magukhoz is vették az összeget s gőzparipán elzónáztak — Abonyig. A rendőrbiztos utvirati megkeresésére itten rendőri pártfogás alá vétettek és vissza zsúppoltattak Csongrádra. A pénzecskeből — hiteles másolat szerint — a következő tárgyakra költeleztek: egy női ezüst óra láncsal 12 frt, 1 karika arany gyűrű 5 frt, 1 kék kővű gyűrű 4 frt, 2 ezüst gyűrű 1 frt, 3 réz gyűrű 11 frt, egy pár arany fülbevaló 6 frt, 2 pénztárca 40 kr, 1 szilvartárca bőrből 1.30, 1 tejtékpipa 2.50, 1 üveg parfin 20, 1 mosdó szappan 50, 2 fogkefe 50, 1 tollszár esontból 30, 3 hajtu esontból 24, 1 hamutartó 20, 1 kézi tükör 10, 1 gyufatartó 20, 1 doboz poudier 52, 1 fészület 30, 2 zsebkendő 60, kr. 1 kézi kosár 1.50, 1 kézi táska bőrből 1.50, 1 fekete posztó gallér 4 frt, 4 pár szőrharsnya 2.30, 1 papírosákó 7, 1 kötött rékli és 1 fejkötő 30, 1 gyermekbaba 15, 1 fejrevaló női kendő 25, 1 gyermekjáték fegyver 10, 1 pénztartófa 25 kr.

CSARINOK

Betyár románcz.

A kereki fehér falas csárda,
Angyal Bandi mulat ott magába
„Csaplárosné bort ide ha mondom
Mert a csárdát mindjárt széjjel bontom“.

Azután meg küldje be a lányát,
Kis kereki legszebbik virágát,
Üljön ide le az asztal végre
Hadd tekintek ragyogó szemébe.

Csaplárosné az ajtón kifordul,
Szép szeméből a könnye kicsordul,
Ő volt eddig kereki virága
De szebb nála a fogadott lánya.

*

A kereki fehér falas csárda,
Mintha helyén halottas ház állna,
Olyan csöndes minden vendég benne,
Mintha csak az síralombház lenne.

Nagy az oka, hogy ilyen a csárda,
Oda van már kereki virága
A csaplárné a lányt elkergette,
A mért az is a betyárt szerette.

Körös folyó csalogató habja,
Elűzött lányt keblére fogadja,
Harvadnapra halász legény hozta,
Halálát a csaplárné okozta.

*

A kereki fehér falas csárda,
Tetején a tűz madarak árja...
Füst... sziporka száll a sötét égbe,
Ropogva ég a kavargó szélbe...

Angyal Bandi lobogós ingébe
Ugy megyen föl a törvény elébe,
— „Akit soha meg nem tudtak kapni,
Én vagyok a híres Angyal Baudil“

Felgyujtottam a kereki csárdát.
Mert halálba ütték azt az árvát...
Aki nélkül világom nem élem,
Itt vagyok hát, végezzenek velem.

Belenczey Dezső.

Felolvas szerkesztő: Eder János.

Kiadólaptulajdonos: Weisz Márk.

Jelzálog-kölesönöket

földbirtokra 3¹/₂%; házakra 4¹/₂%; másnemű ingatlanokra 5% mellett legmagasabb összegben ajánlunk.

E kölesönök konvertálásuknál bélyeg- és illetékmentességet élveznek.

Erdőkhasználasok, birtokparcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

Magyar Lloyd közgazdasági vállalat
Budapest, Király-utca 70.

—1

